

ת"פ 50567/11/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלראוף מרקה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50567-11-15 מדינת ישראל נ'
מרקה(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשילשוילי

נגד
עבד אלראוף מרקה ע"י עו"ד נאא'ל
זחאלקה

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודעתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים, הסעת נוסעים ללא חגורה, הסעת נוסעים מעל המותר, נהיגה בשכרות ונהיגה בפסילה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.11.15 בשעת צהריים, הסיע הנאשם עשרים תושבי שטחים שאינם מורשים לשהות בישראל. הנאשם אסף את השוהים הבלתי חוקיים למכונית מסוג פולקסוואגן בסמוך למחסום חיזמא והסיעם לכיוון מרכז הארץ. הנאשם היה אמור לקבל בעבור ההסעה סכום של 800 ש"ח.

בעת שהסיע הנאשם את השוהים הוא היה פסול מלנהוג והיה תחת השפעת סמים. כמו כן, הנאשם הסיע ברכב נוסעים מעל המותר וחלקם לא היו חגורים בחגורת בטיחות.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על החומרה שבביצוע מעשיו של הנאשם וביקש להשית על הנאשם 20 חודשי מאסר, וכן חמש שנות פסילה, פסילה על תנאי ומאסר מותנה בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. כמו כן ביקש להורות על חילוט רכבו של הנאשם.

ב"כ הנאשם שם דגש על גילו הצעיר של הנאשם, על העובדה כי הודה בשלב מוקדם של ההליך ועל כך שנטל אחריות על מעשיו. לענין הנהיגה תחת השפעת סמים טען, כי אכן נמצאו בגופו של הנאשם שרידי סם, אך לא ניתן לדעת האם בפועל הנאשם היה תחת השפעת הסם, או שמא השפעת הסם חלפה. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות.

שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעמדותיהם.

הנאשם בקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו הביע חרטה על מעשיו, סיפר על השתלבותו בקבוצה טיפולית וביקש להשית עליו עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

אין צורך להכביר מלים על חומרתה של עבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים. הערכים המוגנים בהם פוגעת עבירה זו ברורים וידועים- הגנה על שלומם ובטחונם של תושבי הארץ מפני מפגעים, ושמירה על יכולתה של המדינה לבחור מי יבוא בשעריה, כשערכים הללו מקבלים משנה תוקף בתקופות בהן המצב הביטחוני מעורער.

נפסק בענין זה, בע"פ 617/15, מונתסר (פסקאות י"א-י"ב):

"י"א. המערער הורשע בעבירות חמורות הכוללות הסעת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לחוק, ובאופן שמהווה סכנה הן לציבור הרחב הן ללקוחותיו. בית משפט זה חזר ואמר, כי חטאם של המסייעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); רע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009)). בע"פ 2784/13 מדינת ישראל נ' חמדי [פורסם בנבו] (2013) (שם הושתו 20 חודשי מאסר) נאמר כלהלן (פס' יא לפסק דיני):

...

ואכן, אדם המסייע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בבטחון המדינה, ומסייע ביצירת תשתית לפעילות חבלנית (רע"פ 3674/04 סאלם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פס' 12 לפסק דינו של המשנה לנשיאה חשין (2006)); ונזכור כי גם אם אין בכוונת המסייע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בודאות מי כל נוסעיו, ומה זומם מי מהם. זאת בנוסף לסיכון התעבורתי הכרוך בהסעת 23 אנשים ברכב שאינו ערוך לכך.

"י"ב. המערער ציין בערעורו, כי העונשים שהוטלו עליו חורגים במידה רבה ממדיניות הענישה המקובלת. עיון בפסיקה אינו מאפשר להלום טענה זו. הזכרנו את עניין חמדי. נזכור עוד, כי בע"פ (י-ם) 4504/09 מדינת ישראל נ' סלימה [פורסם בנבו] (2009), קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה וגזר 15 חודשי מאסר בפועל על צעיר, ללא הרשעות קודמות, שהסיע 25 שוהים בלתי חוקיים. די במקרים שהוזכרו להראות, כי שבעת חודשי המאסר בפועל שהוטלו על המערער אינם חורגים ממדיניות הענישה המקובלת.

לענין מתחם העונש ההולם את עבירת הסעת השב"ח נפסק בע"פ 2789/13, חמדי:

"המתחם ההולם לעניין מסייעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות בענייננו צריך להיות בין 5 ל-15 חודשי מאסר, בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיון שהמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שייצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה."

ויודגש, כי אמירה זו בפסק הדין מתייחסת למתחם ביחס לעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים בלבד, ולא לעבירות הנוספות.

מעבר לחומרה שבהסעת שב"חיים לתוך שטחי מדינת ישראל, המסכנת את בטחון הציבור בישראל, הנאשם סיכן גם את בטחונם של יתר המשתמשים בדרך, שכן נהג תחת השפעת סמים - עניין אשר הסכנה הטמונה בו ברורה וידועה.

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשם, כי יתכן שהשפעת הסם פגה, ורק נותרו בגופו של הנאשם תוצרי החילוף של הסם. לא ראיתי לתת לטענה זו משקל. כתב האישום המתוקן יחס לנאשם עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים והנאשם הודה בכך. זו המסגרת העובדתית לפיה אגזור את דינו של הנאשם. יתרה מכך, המצאות סמים בגופו של אדם מקימה נגדו חזקה כי היה תחת השפעת הסם, ואת החזקה על הנאשם לסתור. ר' למשל ע"פ 398/04, בניאשווילי, שם נפסק:

בניגוד לאלכוהול, חל איסור מוחלט על השימוש בסמים מסוכנים, בכל כמות שהיא, ואף נקבע בחוק כי הדבר מהווה עבירה.... כל נהג העובר על איסור זה, מקים נגדו חזקה שהינו נוהג כשהוא נתון תחת השפעתם של סמים, ומכאן ואילך עובר עליו הנטל להפריך חזקה זו...

מטבע הדברים, הקביעה כי שימוש בסמים מסוכנים, בכל כמות שהיא, יוצר חזקה לפיה הנהג נתון תחת השפעת הסם, מציבה בפני הנהג משוכה גבוהה, כמעט בלתי-עבירה, להפרכתה של חזקה זו. חרף הקושי הכרוך בכך, את החזקה הזו יכול הנהג להפריך על ידי הבאתן של ראיות מטעמו, מהן ניתן ללמוד אם צריכת הסם היא אצלו עניין שבנוהג או מקרה חריג, ומה מידת השפעתו של הסם עליו, בדרך כלל, ועובר לתאונה בה היה מעורב, בפרט".

הנאשם סיכן גם את חייהם של השוהים אותם הסיע: מעבר לכך שהנאשם נהג תחת השפעת סמים, הוא הסיע 20 שוהים בלתי חוקיים ברכב שלא יועד להסעתם של נוסעים כה רבים, וחלק מן הנוסעים היו ללא חגורת בטיחות. לו היה הנאשם מעורב בתאונת דרכים - ענין שאינו רחוק מהדעת בשים לב לכך שנהג תחת השפעת סמים, היו תוצאות התאונה עלולות להיות קשות ביותר.

ואם בכל אלה לא די, הנאשם נהג ברכב למרות שחודשיים קודם לכן נפסל מלנהוג לתקופה של שנה, וזאת בשל עבירה של נהיגה בשכרות.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה מלמדת על זלזול בוטה בחוק וביזוי של צווי ביהמ"ש (ר' למשל רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל). הנהג בזמן פסילה ממשיך לסכן את שלום הציבור למרות שנקבע כי נהיגתו מהווה סיכון. הוא אף מוכיח במעשיו כי החלטה שיפוטית לבדה אין בה כדי למנוע ממנו לנהוג (ר' רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן).

בית המשפט העליון דן בחומרתן של עבירות אלו ברע"פ 8013/13, אמיר נ' מדינת ישראל וקבע, כי אין להתערב במתחם ענישה של שבעה חודשי מאסר עד עשרים שנקבע בבית משפט לתעבורה. אמנם באותו מקרה היה מדובר בנסיבות חמורות יותר מאשר במקרה שלפני, אך העקרון, כי דינו של מי שנוהג בזמן פסילה הוא למאסר, הוא העקרון המנחה החוזר בפסיקה פעם אחר פעם. ר' גם ע"פ (י-ם) 8392/04 עליאן נ' מדינת ישראל, ע"פ (י-ם) 2748/08 שוויקי נ' מדינת ישראל ורע"פ 697/16, מאמון טוויל.

אשר על כן, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות אותן עבר הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרה חודשים לשנתיים וכן פסילה מלנהוג ועונשים נלווים.

נסיבותיו האישיות של הנאשם

הנאשם כבן 24, נשוי ואב לילדה. אין לחובתו הרשעות פליליות. מרישומי התעבורתי עולה, כי לחובתו עשרים הרשעות קודמות, בין היתר בשל נהיגה ללא ללא רשיון ונהיגה בשכרות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם קיבל אחריות למעשיו וכי הוא מבין את הפסול שבהם. עם זאת, הנאשם הכחיש כי השתמש בסמים, ולא התייצב לבדיקה לגילוי סמים.

להערכת שירות המבחן הנאשם הוא אדם נורמטיבי, ללא דפוסי עבריינות מושרשים, אשר גילה מוכנות לקבלת סיוע והכוונה מגורמי מקצוע על מנת להימנע מביצוע עבירות עתידיות. לאור אלה, שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות וצו מבחן.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, הפנמת הפסול שבמעשיו, גילו הצעיר והעדר הרשעות קודמות. כמו כן נתתי משקל להערכת שירות המבחן, כי הנאשם לא הפנים דפוסי התנהגות עבריינים.

מנגד, הבאתי בחשבון את הכחשתו של הנאשם כי הוא צורך סמים והמנעותו מלהגיע לבדיקה לגילוי סמים. כמו כן נתתי משקל לגיליון הרשעות התעבורה העשיר של הנאשם, המעיד בו כי נהיגה זהירה וציות לחוקי התנועה אינם ממנהגיו.

מכלול הנתונים האמורים, מצדיק השתת עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם, גם אם לא בתחתיתו. המלצת שירות המבחן, להשית על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות, חורגת מאוד ממתחם העונש ההולם ואינה קרובה לבטא את חומרת מעשי הנאשם. כמו כן לא ראיתי בנסיבות המקרה כל סיבה לחרוג ממתחם העונש ההולם.

ביחס לעונשים הנלווים למאסרו, המאשימה טענה כי על פי סעיף 36 לפקודת התעבורה יש להטיל על הנאשם עונש מינימלי של 5 שנות פסילה. לא מצאתי בפקודת התעבורה אחיזה לטענה זו. עם זאת, ראיתי כמובן להשית על הנאשם עונש פסילה, ההולם את מעשיו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנה מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם ועל הצדדים להגיש בענין הודעה מוסכמת. הנאשם יתייצב לריצוי יתרת עונשו תחילת ריצוי העונש ביום 20.11.16.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. פסילה למשך שנה וחצי מלנהוג. פסילה זו תצטבר לפסילה קודמת שהוטלה על הנאשם בתיק תת"ע 7483-10-14 של בית משפט לתעבורה בתל אביב ביום 20.9.15.
- ד. מפעיל פסילה מותנית של ששה חודשים שהוטלה על הנאשם בתיק תת"ע 7483-10-14 של בית משפט לתעבורה בתל אביב. פסילה זו תצטבר לפסילה אותה הטלתי.
- ה. שמונה חודשי פסילה על תנאי לשלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון לשירותי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה

מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ז, 09 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.